

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15CoCsp/37/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121413340
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Walterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:6121413340.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Walterovej a členov senátu JUDr. Márie Hajdínovej a JUDr. Evy Mészárosovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Bratislava, Pajštúnska č. 5, zastúpený spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Bratislava Pajštúnska č. 5, za ktorú koná Mgr. Martina Klačanová, proti žalovanému: W. E. O. T. I. Č. S. N. , I. X. X.X.XXXX, G. Z. Z., G. Č.. X, o zaplatenie sumy 917,61 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV (vo veci Okresného súdu Bratislava II) zo dňa 26. mája 2022, č.k. 10 Csp 186/2021-102, takto

rozhodol:

Rozsudok Mestského súdu Bratislava IV (vo veci Okresného súdu Bratislava II) zo dňa 26. mája 2022, č.k. 10 Csp 186/2021-102,

- vo výroku, ktorým vo zvyšku žalovaného príslušenstva pohľadávky žalobu zamietol,
- vo výroku, ktorým priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, z r u š u j e a vec mu v r a c i a v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 26.5.2022, č.k. 10 Csp186/2021-102, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 917,61 € s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 649,76 € od 2.12.2020 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku; vo zvyšku žalovaného príslušenstva pohľadávky žalobu zamietol; žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vychádzal zo žaloby doručenej súdu dňa 25.6.2021, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 917,61 € s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 649,76 € od 2.12.2020 až do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, titulom neuhradenia dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi jeho právnym predchodcom VÚB, a.s. a žalovaným dňa 4.12.2012. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky poskytnutého úveru, preto bola dňa 15.1.2019 vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenou medzi ním a jeho právnym predchodcom dňa 1.12.2020, bola na neho predmetná pohľadávka postúpená. Ku dňu postúpenia predstavovala pohľadávka sumu 917,61 €, z toho istina v sume 649,76 €, riadny úrok v sume 192,50 €, úrok z omeškania v sume 61,35 € a poplatky v sume 14,- €. Žalovaný napriek výzvam pohľadávku neuhradil ani po jej postúpení.

2. Vo veci prvoinštančný súd zistil nasledovný skutkový stav veci. Právny predchodca žalobcu VÚB, a.s. uzatvoril so žalovaným dňa 4.12.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere „Flexipôžička“, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver v sume 1.100,- €, RPMN bola stanovená na 13,80 % €; celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť bola vo výške 1.980,60 €. Žalovaný mal úver splácať v pravidelných 19. mesačných splátkach po 17,54 €, s ročným úrokom vo výške 12,90 %. Prvá splátka bola splatná dňa 15.1.2013, konečná splatnosť úveru mala byť dňa 15.11.2022. Z listu VÚB, a.s. zo dňa 26.11.2018 vyplýva, že žalovaný si svoju povinnosť platiť splátky neplnil, bol v omeškaní, preto VÚB, a.s. listom zo dňa 15.1.2019 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru. Pokus o zmier zo dňa 7.6.2021 zostal bezvýsledný. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 1.12.2020 zistil, že na žalobcu bola

postúpená pohľadávka v celkovej sume 917,61 €, z toho úroky tvorili sumu 192,50 €, istina sumu 649,76 €, poplatky sumu 14,- € a úroky z omeškania sumu 61,35 €. Žalovaný zostal počas celého súdneho konania nečinný, na adrese trvalého pobytu si zásielky nepreberal.

3.1. Po právnej stránke súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 497, § 504 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, ods. 2, § 488, § 489, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z., dôvodiac tým, že po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že žalovaný dlhuje žalobcovi žalovanú pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere „Flexipôžička“ na základe vyhlásenia o mimoriadnej splatnosti úveru pre porušovanie dohodnutých podmienok. Po postúpení pohľadávky žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy pokusom o zmier zo dňa 7.6.2021. Žalovaný dlžnú sumu doteraz neuhradil, preto ho na jej zaplatenie v celom rozsahu zaviazal. Posudzovanú zmluvu uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným kvalifikoval ako zmluvu spotrebiteľskú, pretože žalovaný je ako fyzická osoba považovaný za spotrebiteľa a predchodca žalobcu za dodávateľa služby. Typovo ale ide o zmluvu podľa Obchodného zákonníka, vždy sa však prednostne aplikujú pre spotrebiteľa výhodnejšie ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako to vyplýva z ním citovaných právnych predpisov, ak je takéto uprednostnenie potrebné. Zmluvu preskúmal ex offa, pričom v nej nezistil žiadne neprijateľné podmienky.

3.2. Žalovanému uložil aj sankciu v dôsledku nesplnenia povinnosti riadne a včas v podobe úrokov z omeškania. Uviedol, že ku dňu omeškania bol úrok z omeškania vo výške 5 %, zvyšnú časť (medzi 5 % až 8 %) zamietol pre jej rozpor s právnym predpisom.

3.3. O náhrade trov konania rozhodol právne podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. s tým, že žalobca mal vo veci plný úspech.

4. Proti tomuto rozsudku vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá vo zvyšku úrokov z omeškania, podal včas odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Poukázal na ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.1.2009, od 1.2.2013, ako aj § 10a, § 10c tohto nariadenia s tým, že prihladnuc k vyššie citovaným zákonným ustanoveniam, záväzkový vzťah medzi žalovaným a jeho právnym predchodcom vznikol dňa 4.12.2012 (pred 1.2.2013). Nesúhlasil so zamietnutím žaloby v časti uplatneného úroku z omeškania, nakoľko v zmysle ustanovenia § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, sa majú úroky z omeškania riadiť v prejednávacom prípade podľa predpisov účinných od 1.7.2010 do 31.1.2013, v dôsledku čoho bol ním uplatnený nárok na úrok z omeškania vo výške 8 % ročne uplatnený v zákonnej výške. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutia vyšších súdnych autorít, a to rozsudky Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.1.2022, sp.zn. 8 CoCsp 40/2020; Krajského súdu Nitra zo dňa 27.1.2022, sp.zn. 8 CoCsp 36/2021 a zo dňa 8.12.2021, sp.zn. 5 CoCsp 47/2021; Krajského súdu Košice zo dňa 27.5.2020, sp.zn. 9 Co 307/2019. Odvolaciemu súdu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmeniť a priznať mu úrok z omeškania aj vo výške 3 % zo sumy 649,76 € od 2.12.2020 do zaplatenia, alebo v tomto výroku napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; žiadal náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril, odvolanie nepodal.

6. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z., ďalej len C.s.p.)], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

7. V danej veci spornou bola otázka výšku úroku z omeškania, keď žalobca žiadal v žalobe o priznanie úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 649,76 € od 2.12.2020 do zaplatenia podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 649,76 € od 2.12.2020 až do zaplatenia v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. a vo zvyšku, t.j. 3 % ho zamietol pre rozpor s citovaným právnym predpisom.

8. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku prvej inštancie v napadnutom výroku (zamietnutá žaloba vo zvyšku žalovaného príslušenstva pohľadávky) dospel k záveru, že prvoinštančný súd správne posúdil predmetný právny vzťah ako spotrebiteľský, ale v odôvodnení tohto rozsudku neuviedol dostatočne dôvody prečo priznal žalobcovi 5 % úrok z omeškania zo sumy 649,76 €, keď žalobca žiadal o priznanie 8 % úroku z omeškania z uvedenej sumy, z dôvodu ktorého je napadnutý rozsudok v tejto časti nepreskúmateľný. Odvolací súd poukazuje na to, že z ustanovenia § 220 ods. 2 C.s.p. vyplýva predovšetkým požiadavka, aby odôvodnenie rozhodnutia obsahovalo okrem iného jasné a výstižné vysvetlenie toho, ktoré skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti mal súd za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, tzn. že je povinnosťou súdu do záveru rozsudku o zistenom skutkovom stave veci (skutkovej vety) premietnuť, ktorý záver stručne vyjadruje zistený skutkový stav veci a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie veci. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutí je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu, tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia predovšetkým je preukázať správnosť rozhodnutia a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné.

9. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia obmedzil iba na citovanie ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. bez uvedenia dátumu účinnosti, podľa ktorého je výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (body 13., 14.), pričom v bode 16. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia bližšie nevysvetlil prečo priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, keď len konštatoval, že ku dňu omeškania bol úrok z omeškania vo výške 5 % a zvyšnú časť zamietol pre jej rozpor s citovaným právnym predpisom. Odvolací súd tak považuje z tohto dôvodu napadnutý rozsudok v tejto časti za nejasný, neodôvodnený a tento nedostatok odôvodnenia zakladá vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

10. Odvolací súd preto z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým vo zvyšku žalovaného príslušenstva pohľadávky žalobu zamietol, zrušil a v tomto rozsahu mu vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. v spojení s § 391 ods. 1 C.s.p. Povinnosťou prvoinštančného súdu bude opätovne rozhodnúť o nároku žalobu o zaplatenie úroku z omeškania s prihliadnutím na ustanovenie § 10a, § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. a svoj záver správne a dostatočne odôvodniť v súlade s vyššie uvedenými požiadavkami, vyplývajúcimi z ustanovenia § 220 ods. 2 C.s.p. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.). Zároveň odvolací súd ako súvisiaci výrok (§ 379 písm. a/ C.s.p.) zrušil aj výrok o náhrade trov konania.

11. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie vrátane trov konania vzniknutých stranám v konaní pred odvolacím súdom (§ 396 ods. 1, ods. 3, § 255 a nasl. C.s.p.).

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).